

J **Vi snakkes**

om bl.a.:

***Big Brother
side 2***

***Katastrofer
side 3***

***Mitt Fader vår
side 4***

***Menighetsblad
og
dåpsopplæring
side 5***

***Om det å
være snill
side 6***

***Norge i krig
side 8***

***Den indre
kilde
side 10***

***Kirkeuke
side 12***

Veiviser

Er Gud en Big Brother?

•kateket Rune Øystese, Den norske kirke

Salig er det folk som har Herren til Gud, det folk han har valgt til sin eiendom. Fra himmelen skuer Herren ned og ser hvert eneste menneske. Fra sin tronstol holder han øye med alle som bor på jorden, - han som har dannet alles hjerter og merker seg alt de gjør. Stor makt gir ingen konge seier, stor styrke redder ingen mann i krig. Hesten er en svikefull hjelper, den berger ingen med all sin kraft. Men Herrens øye hviler på den som frykter ham og venter på hans miskunn, så han kan fri dem fra døden og berge dem gjennom hungersnød. Vi venter med lengsel på Herren, han er vår hjelp og vårt skjold. Vårt hjerte gleder seg i ham, for vi setter vår lit til hans hellige navn. La din miskunn være over oss, Herre! Det er deg vi venter på. Salme 33, 12-22.

"Å bli sett" er et moteuttrykk i vår tid. Lærere og andre profesjonelle omsorgspersoner forteller hvor viktig det er for oss at vi blir sett. Samtidig er det å bli sett noe som gir oss frysninger nedover ryggen og minner oss om George Orwells beskrivelse i boken 1984, av det totale overvåkingssamfunnet der Storebror ser alt du gjør, og ikike tillater noen selvstendig tanke. Det er ikke for ingenting at vårens medie-jippo fikk navnet "Big Brother". For de som var med, ble fullstendig overvåket 24 timer i døgnet. Slik personene i Orwells bok ble det.

Men hva er forskjellen på den positive og negative opplevelsen av å bli sett? Det er først og fremst opplevelsen av holdningen

til de som følger med. Overvåkerne er ikke interessert i den de overvåker. De beskytter seg selv eller "samfunnet". Den overvåkede blir sett på som en trusel.

"Å bli sett" oppleves som positivt, når den som ser, viser omsorg. Vi er glade i de som viser interesse for oss, når vi tror de vil oss godt.

Gud ser også alt. Han følger med oss og vet om oss. Men det gjør ham ikke nødvendigvis til en overvåker. Vi har alle hørt vitsen om presten som truet noen ugagnskråker med et "Gud serr deg". Svaret var ganske riktig: "Gud sladrer ikke!" For Gud følger oss først og fremst med sin omsorg. Det er en trøst i nød, og et håp i håpløshet. For "Herrens øyne hviler på dem som frykter ham og venter på hans miskunn."

Likevel tror mange at Gud er den store overvåker. Den ultimate Big Brother. Dette kan ha flere årsaker. For eksempel har det vært sagt en del uklokt i kristen barneoppdragelse. Barnesangen "Vør forsiktig lille øye hva du ser" er et uttrykk for oppfatninger som har fått godt fotfeste i folketroen.

Men den viktigste grunnen til å oppleve Gud bare utstyrt med strenge øyne og ører, er at en ikke har fått oppleve Guds nåde. Den som kommer til Gud med sin hjelpeløshet og sin mislykkethet, sine feiltrinn og sine mistak, og opplever Guds totale og gjentatte tilgivelse, kan vanskelig se Gud bare som en streng politimann. Gud er ikke Storebror, men en kjærlig Far som følger og verner sine barn.

Katastrofer

Når katastrofer skjer med rask rekkefølge som denne høsten, er det slett ikke merkelig at folk reagerer med angst og nervøse utslag i mange forkledninger. Når en rammes tilfeldig av dødbringende hendelser, er ikke veien lang til å tenke at det kunne hendt meg. Vi liker å styre vår egen skjebne, og når virkeligheten viser seg vond og ubarmhjertig og tar fra oss styringen, kommer vi i villrede. Det er ikke slik vår ideelle verden skal være.

Mange av oss forsøker å gi det meningsløse mening. At bin Laden eksisterer som en hatets legemliggjøring, gir i alle fall et ansikt til det meningsløse. Som hater blir han også et offer for hatet. Mange sindige mennesker som aldri har lagt hånd på noen, vil være villige til å drepe han om de kunne. Det ville være en slags reaksjon for å gjenvinne mistet kon-

troll, men det ville neppe løse et eneste problem. Bak den forhatte står en liten hær av andre hatere som kan være en like stor trussel mot den fred og ro vi setter høyt, og som vi i høytidelige øyeblikk kaller vår demokratiske tradisjon.

Andre søker mening i verdenskatastrofen, det som våre forfedre kalte ragnarokk. Også Bibelen taler om at vår tid skal ha en ende. Så er det lett å ty til lettvinne forklaringer av katastrofene som et tegn på endetid. Noen søker støtte i Johannes åpenbaring, andre i tvilsomme profeter som Nostradamus. Det er neppe til trøst og oppmuntring, og det peker heller ikke på en konstruktiv retning ut av fortvilelsen.

Et tredje forsøk på å finne vei ut av hjelpeløsheten er å ta hevn. Da søker man etter noen som kan være hevners offer, ikke bare en enkelt person som kan mistenkes for å være bakmann, men alle sympatisører, helst i et like stort antall som de første ofrene. Da vil en slags balanse være gjenopprettet. Denne tankegangen har lenge styrt partene i konflikten i Midt-Østen, og den ligger farlig nær i vestens reaksjon overfor Afghanistan. Når den internasjonale lovens lange arm ikke strekker til, skal bombene falle over rettfærdige og urettferdige.

Alle disse kjente reaksjonene er dessverre menneskelig sett forståelige, men det har neppe

⇒ Utenfor skigarden

økt vår menneskelighet. Noen har i disse dager hatt lett for å se på dem som et spesielt uttrykk for en amerikansk cowboytankegang. Men det er et sjølbedragets hvitvasking av eget ståsted.

Når truslene eller ulykkene kommer nær nok, har vi lite annet å stille opp med. Det skal ikke mange søk til i vår egen historie for å se at tanken om å vende det andre kinnet til, ikke har hatt gode vekstvilkår. Når fingeren på avtrekkeren strammes til, har vi et hav av argumenter for at rettferdigheten skal gjenopprettes. Det motbydeligste av alle utsagn er rettferdig krig.

Også det er uttrykk for vår hjelpeløshet.

Så står de der til slutt disse tre: tro, håp og kjærlighet. Kanskje de kan hjelpe oss ut av uføret og ikke bare være en sentimental tanke. Kanskje de kan hindre at uskyldige trosfeller av terrorister blir mobbet og det som verre er. Kan verdens ledere bli så sentimentale?

Mitt Fader vår

•Sølv

Selv englene de passer meg
når jeg skal gå til ro.
Mitt Fader vår skal vise vei
for Jesus er der jo.

Guds skaperverk blir meg for stort
hvem kan forklare det.
For alle ting har Herren gjort,
han lot det bare skje.

Han lot oss alle få vår del
av hver en ting på jord.
Vår Frelser, Jesus, ga seg selv
så troen vår blir stor.

Mitt hjerte fylles helt med takk
for jeg får være med,
for troen min som aldri knakk,
den gitr meg evig fred.

Og derfor blir min fot så stø,
han rekker meg sin hånd.
For selv om Jesus måtte dø,
så gav han meg sin ånd.

For hver en dag gjør Gud meg rik,
jeg kjenner hva han gjør.
Vår Herre elsker uten svik
helt til den dag jeg dør.

Selv da skal jeg få evig fred
for det har Herren sagt.
Mitt Fader vår er alltid med

Menighetsblad og dåpsopplæring

Forslag fra styret for Hellekirken er drøftet av menighetsrådene

•Halvor Halvorsen

Menighetsblad

Vi har nå to menighetsblad, ett for Sannidal og ett for de tre menighetene i Kragerø prestegjeld. Styret i Hellekirken foreslår at disse slås sammen til ett felles blad, og argumenterer slik for dette:

De to bladene er nokså ulike, og appellerer tydeligvis til hver sine grupper. Et felles blad vil kunne få en større bredde og også mer stoff for barn og unge.

Et nytt felles blad vil kunne utkomme oftere, f.eks. en gang i måneden til noenlunde samme dato.

Mange er interessert i gudstjenestelister og andre kirkelige meldinger for hele kommunen.

Den nåværende ordning med to blad skaper problemer med distribusjonen, siden grensene for prestegjeld og postdistrikt ikke alltid faller sammen.

Endelig vil et større opplag gjøre hvert blad billigere, og dette kommer godt med når det fra 1/7 i år er blitt et tillegg på 24% mva på regningene.

Dåpsopplæring

I menighetene er vi opptatt av at vi må kunne tilby alle de barna vi døper, en systematisk innføring i den kristne tro og hjelp til å leve som kristne, som Jesus selv foreskriver oss i misjonsbefalingen. Fram til 1969 var kristendomsfaget i skolen en

grunnpillar i kirkens dåpsopplæring. Slik er det ikke lenger, og med det nye religionsfaget fra 1997 er denne utvikling ytterligere forsterket.

Fremdeles vil elevene få mye fakkunnskap om kristendom i skolen, og prestene arbeider trofast med dåpssamtaler og konfirmantundervisning. Dessuten skjer det mye verdifullt frivillig arbeid i menighetene, men dette når på langt nær alle og henger heller ikke naturlig sammen.

Hellekirkens innbyr nå menighetene til et samarbeid om en bedre dåpsopplæring. Vi har grunn til å tro at forslagene fra det regjeringsoppnevnte utvalget under ledelse av Kragerømannen Nils Tore Andersen vil bli positivt mottatt i Stortinget, og da vil norske menigheter få tilført egne penger til dåpsopplæring. Kanskje kan vi da tilsette en kateket (undervisningsleder) i kommunen?

Men imens bør vi se hva vi kan gjøre bedre med de ressurser vi har

Menighetsrådene i Kragerø kommune har behandlet de to forslagene fra Hellekirken, og anbefaler at representanter for de nye menighetsrådene kommer sammen over nyttår for å drøfte forslagene. Siden vil menighetsrådene ta stilling til realitetene i dette. I Hellekirken håper vi på et positivt resultat!

Om det å være snill

• Harald Eriksen

Helt fra barndommen av har vi blitt opplært til å være snille. Kanskje fordi det gav våre foreldre noe å være stolte av. Jeg kan godt huske de gangene jeg som liten var med min mor på besøk hos hennes venninner. «Jøss så snill gutt du har» var nesten alltid det skrytet vi fikk høre når vi var på vei ut. Jeg kunne tydelig se min mors fornøyde uttrykk og likeledes husker jeg min egen stolthet over å bli roset på den måten.

Selv om jeg nok visste at det lå et ris bak speilet der hjemme, hvis jeg ikke hadde «oppført meg». Det var jo min mors ønske at hun hadde en sønn som «det gikk an å ta med seg ut». Og jeg tror at hun lykkes i akkurat det.

I dag så har jeg forstått at hun egentlig la grunnlaget for et mønster som senere i livet gav meg problemer. Det var selvfølgelig ikke hennes mening å skape vanskeligheter. Jeg er sikker på at hun ikke den gang hadde de nødvendige begrepene til å skape mønsteret som ville ha gjort meg til en mindre redd person. Det oppstår en tilbakeholdenhet i våre liv når vi stadig går rundt å skal være snille, vi er redde for å ha en mening,

og for å uttrykke den. Vi er alltid redde for ikke å bli likt, for det er jo en del av snillhetssyndromet det også. Så vi lærer å gå på «tå hev» en god del av våre liv.

Og så begynner vi å få skyldfølelse for det også. Vi føler at vi ikke får være oss selv, det er jo et veldig om-diskutert tema i dag, at vi ikke får anledning til å realisere oss selv.

Er det mulig å finne fram til retningslinjer som kan føre oss fram til noe meningsfullt?. Noe som kan gi oss den styrke vi trenger så vi ikke behøver å gå på tå hev hele tiden.

I de fleste tilfeller er det å være «snill» bare mangel på mot og integritet. På en eller annen måte har vi lært å ti stille, å være forsiktig med våre uttalelser for på den måten å gjøre livet vårt litt mer behagelig. Tror vi.

Jesus mente at hvis vi kjente sannheten så ville den sette oss fri. Det må jo bety at vi også må erklære den. Han gikk aldri på tå hev for noen eller noe, han tvilte ikke, og han tok konsekvensen av det han trodde på. Det var aldri noen tanke på snillhet når han kastet pengevekslerne ut av tempelet, bare rettferdighet.

Vi forfekter et kristent synspunkt, å det virker som om vi er tilfreds med det, men resultatet av det største bud trer ikke i kraft med den attityden. Skulle vi ikke ta konsekvensen av vår kristne lære, «å gjøre mot andre som vi vil at de skal gjøre mot oss», (Matt. 7,13-14). På dette området er det vi finner flest unnskyldninger.

Er det snillhet som får oss til å tillate alle de ugjerningen som forgår i verden i dag eller er det feighet, en mangel på «mans mot» eller er det tå hev mentaliteten som regjerer?. Ignorering av Jesu lære er det i alle fall.

Under annen verdenskrig gikk alle tyske soldater med en beltespenne hvor det stod «Gott mit uns». Det så ikke ut til at Han var det over tid, men det var med på å kondisjonere soldatene til å gå ut og dø for makthaverne som visste å bruke Guds navn for sin egen nytte. Igjen var verden «snill» nok til å ikke stoppe det i tide.

I dag står hebreerne med sin talmud, de kristne med sin bibel og muslimene med sin koran og slår hverandre i hjel, i stikk og strid med sin egen tro, og en stor del av verden syntes det er rettferdig i Guds navn.

Er du et menneske å snakke med når livet er som verst?

Kirkens SOS trenger
flere frivillige
medarbeidere

Ta kontakt med
Kirkens SOS i
Telemark
på telefon
35 58 78 00

Kirkens SOS

Et menneske å snakke med
når livet er som verst

Norge i krig - igjen

Etter terroraksjonene mot New York og Washington gjennomfører USA og England nå massive bombeangrep mot Afghanistan. NATO har gitt sin velsignelse til det Aftenposten betegner som «motangrep», og fordi forsvarsalliansens artikkel 5 om «en for alle og alle for en» er gjort gjeldende, er også Norge nå igjen i krig.

Med god grunn var alle her til lands, og i verden for øvrig, sjokkerte og opprørte over terrorangrepene. Rett etter aksjonene 11. september var det da kanskje forståelig at ingen eller svært få - hadde motforestillinger til at straffereaksjoner i form av militære aksjoner mot Afghanistan var på sin plass.

«Fredsprofessor» Johan Galtung prøvde seg med forslag om andre løsningsmodeller enn den mest primitive: krig, men ble avfeid og forsøkt latterliggjort av såvel politikere som media. Per Egil Hegge fra Aftenposten uttalte at «Livet er for kort til å bruke tid på Galtungs resonnementer». - I ettertid har en del kulturpersonligheter og noen få politikere gitt uttrykk for at militæraksjoner ikke er veien å gå for å få bukt med terroren i verden. Krig og bombing vil kun avle ny vold, hevdes det; - vi må ikke sjølv sette oss på terroristenes nivå.

Et par leger som gjennom et par ti-år har drevet aktivt, oppsøkende hjelpearbeid blant annet i Afghanistan da landet ble prøvd okkupert av Sovjet 1979-1959, har hevda at terroraksjonene var «forståelige». Dette fordi USA gjennom hele sin historie, og særlig etter andre verdenskrig, har stått for en politikk og et økonomisk system som har tatt livet av millioner av mennesker. Det ble uttalt at den amerikanske politikken overfor mange fattige land kunne betraktes som en type terror på linje med den som amerikanerne omsider sjølv fikk smake 11. september. Med dårlig skjult ironi, fikk de to legene passet sitt påskrevet i en Dagblad-leder: «Leger for terror».

Fra de som forsvarer krigshandlingene og Norges deltakelse i dem, hevdes det at når anslagene mot våre åpne samfunn, våre demokratier og våre sivilisasjoner blir så formidable som det aksjonene mot New York og Washington var, ja, da må det svares med de kraftigste motaksjoner. Terroren må bekjempes, over alt og med alle midler, hevdes det. Undertegnede er enig i at terror er utålelig og må bekjempes - men *midlene som nå tas i bruk, er komplett ubrukelige og uakseptable.*

For det første er det ikke verdig de angripende land, som uttrykte rettsstater, å møte voldsaksjoner med massive angrep - slik som nå skjer. Det er rett og slett for *primitivt* å svare på vold med mer død og ødeleggelse. Dernest: det finnes relevante tiltak som helt opplagt ville redusere, kanskje til og med fjerne, den terroren som i dag skjer med utgangspunkt i fattige og økonomisk undertrykte land: Stort anlagte hjelpeprogram, uten baktanker om egen profitt fra de rike lands side, ville helt eller langt på vei fjerne grunnlaget for terroren. I en kronikk i Dagbladet for C. oktober skriver forfatteren Gert Nygårdshaug om dette: *Vi må komme denne terroren til livs, men da trengs det helt andre virkemidler enn militærstrategier tanks og bombefly. Afghanistan trenger konvoier, et endeløst tog med trailere fylt av klær og mat, etterhvert også skolemateriell, bulldosere, arkitekter, fordomsfrie hjelpearbeidere av alle typer*

Denne type svar på terroraksjonene i september ville kreve av verdens ledere et annet sinnelag enn de primitive tankene som til nå har råda grunnen: «vi har rett til - for en hver pris - å kvitte oss med terroristene». En forståelse av at terroren

kommer man først til livs når folk flest frigjøres fra undertrykking og får verdighet og levelige kår, er nødvendig. Med så en oppfølging av disse nye tankene i form av «konvoier» av den type Nygårdshaug skriver om, ville den avgjørende kampen mot terrorisme være vunnet.

I skrivende stund er det lite som tyder på at den nye, nødvendige innsikten hos verdens statsledere er i ferd med å vokse fram: Bombene faller nå over Afghanistan 24 timer i døgnet, sivile drepes og lemlestes - og landet, som fra før av er lutfattig, sendes tilbake til det steinalderstadiet som Sovjet forlot landet i i 1989. Krigen, hevnrpraten, presisjonsbombinga, «de vellykka flytoktene», retorikken om krigen som «kampanje mot terror», osv osv bidrar til at grunnleggende og selvransakende spørsmål om terroristens egentlige årsaker holdes på god avstand.

Er det for mye å håpe på at kirka og kirkas folk ser de bakenforliggende årsakene til det som nå skjer rundt oss - og sier klart fra om hvordan vi burde forholde oss til all terror i verden; også den som vi står for gjennom de økonomiske, militære og politiske maktstrukturer vi er også en del av.

Kragerø 10. oktober 2001
Olav A. Drevland

Den indre kilde

• **Gunny Brørby**

Hamsun skriver: «Det er ens eget indre som er sorgens eller gledens kilde» Jesus sa det på sin måte; «Guds rike er inne i oss» Mange store forfattere, filosofer og mestere har sagt det på forskjellige måter.

«Guds rike er inne i oss»! Kraften i dette uttrykket mener jeg er fullstendig mistolket, ikke tolket eller oversett.

I Thomas evangeliet, kalt det femte og glemte evangelium, møter vi Jesus som legger vekt på visdom og innsikt. En del finner vi igjen i Det Nye Testamentet men mye som handler om visdom og selvinnsikt mangler. Dersom Thomas-evangeliet i sin helhet hadde vært inkludert, ville mye vært annerledes.

Jesus sa: «Den som kjenner alt men ikke seg selv, savner alt». Videre «Den som har nøklene til kunnskap vil ikke smake døden».

Her lå mye sprengstoff. Men så kommer det som ville ha foran-

dret kirken, nemlig gjennom innsikt og erkjennelse ville det være mulig for en disippel å bli lik mesteren selv. For meg er det slik, men med tusen års lokk på den bevisstheten, hekseprosser, inkvisisjonen og latterliggjøring er denne bevisstheten vært kvelt i lang tid og det blir derfor en ekstra lang vei til denne erkjennelsen. Likevel opplever jeg i dag utrolig mange mennesker med denne forståelsen for ikke og si kraften.

Mange unge mennesker har denne kilden oppe i dagen og er takknemlige for at man setter ord på denne bevisstheten.

Universets lover er svært enkle: Tanker er kreative, frykt tiltrekker lik energi, kjærlighet er alt som er. For meg finnes ikke tilfeldigheter og ingen ting skjer tilfeldig. Alle begivenheter blir tilkalt av selvet vårt for at vi skal kunne skape og erfare hvem vi er. Alle virkelige mestere vet dette.

Jesus visste det: «For har jeg ikke sagt at dere er guder, likevel tror dere meg ikke».

Den mest storslagne læren til Kristus var ikke at du skal få evig liv men at du har det. Vi er altså skapere av våre egne liv. Skremmende for de aller fleste. Det skaper ofte skyldfølelse, frykt og avsky. Jeg har selv følt alt dette på kroppen. Det betyr jo at vi har ansvar for våre liv og det føles skremmende.

Fordi vi lever mest i den ytre verden og sier vi skulle likt å få løst alle problemene tør vi ikke gjøre det. Vi er redde for forandring i tillegg til; hva skal vi gjøre da?. Generaler og våpenindustrien vet dette og motsetter seg et vært forsøk på virkelig fred. Vi kunne stoppe all krig i morgen men hvordan skal vi klare det når vi ikke kan bli enige i noe så grunnleggende som ikke å drepe hverandre!. Vi vil heller knytte neven mot himmelen å regne med at andre vil ordne opp spesielt Gud. «Gud er med oss «er jo med i enhver krigsytring.

Vi tiltrekker oss det vi frykter. Noe å tenke på i disse dager. Følelser er energi i bevegelse. Det gjelder selvfølgelig også de gode følelser. Likevel er det en dominer-

ende følelse vi har, frykt, levert gjennom generasjoner - også guds-frykt - en dømmende og straffende gud.

Jeg var nylig på et kurs og traff mange mennesker fra forskjellige land også en ung gutt fra Israel. Han var i villrede om han skulle reise hjem å kjempe for sitt land, enda han visste, fordi han jobbet med selverkjennelse, at dette var noe han var påført å tenke av foreldre, besteforeldre osv. Han hadde en stor konflikt mellom det han visste og det som var blitt fortalt ham. Det er en stor og modig bragd å ikke projisere i handling og ord det som er prentet inn i oss i generasjoner.

«Guds rike er inne i oss». En dyp og rik kilde. For bak bitterheten, hatet og frykten er kjærligheten. Jesus sa» Den som drikker av min munn vil bli som jeg og jeg vil bli som ham og det som er skjult blir åpenbart for ham». Filosofen Arne Næss har sagt: vi har funnet opp de mest fantastiske ting. Vi kan reise til månen, bombe i stykker et kontinent på noen minutter, kommunisere på tvers av kontinentet via Internett osv. Men det er en ting verden enda ikke har gjort; det å finne sannheten om oss selv.

Kirkeuke i Kragerø 2001

10. november - lørdag

10.30 Vaffelsalg. Stand på Torget. Informasjon om Kirkeuka 2001
Korseminar. Kantoriet.

11. november - søndag

11.00 Gudstjeneste. Sang av Kragerø jentekor

19.30 Konsert v. Kragerø kantori

12. november - mandag

11.00 Åpen kirke. Orgelmusikk kl. 11.30

13. november - tirsdag

07.30 Morgensang. Frokost. Kantorigruppe synger

11 - 13 Åpen kirke. Barnehager, skoleklasser o.s.v. inviteres
Musikk 11.30

14. november - onsdag

11.00 -13.00 Formiddagsgjester i kirken. Samarb. Folkehjelp o.s.v.

KKH, Bakken, Seniorsenteret. Musikk fra 11.30

18.00 Mukula-messe. Minisingspiration.

15. november - torsdag

10.00 - 13 Barnehager i kirken. Musikk, omvisning formiddagsmat.

19.30 Syng med oss. Kragerø bedehus

16. november - fredag

10.30 Orgelmusikk v. Robert Carding

21.00 "Sabbats-gudstjeneste." Singspiration

17. november - lørdag

19.00 Venner og venners venner-fest. Bedehuset

18. november - søndag

11.00 Misjonsgudstjeneste

Døpte

Kragerø kirke

- 10.06 Jørgen Bakke
10.06 Oliver Gundrosen
24.06 Amalie Grændsen Ellegård
08.07 Mathias Wiig Fosso
22.07 Scott Noah Kristoffersen Apelsesteth
29.07 Elias Haslum Kristiansen
29.07 Jonas Haugen Pedersen
29.07 Heidi Norin Jørgensen
29.07 Stine Merete Kals Eriksen
29.07 Noora Werner Glaser
05.08 Benjamin Arthur Maljers Gregoriussen, døpt i Kroken kirke
19.08 Mia Berntsen Ek
19.08 Rebekka Kvilaas
19.08 Adrian Martinus Nupen
19.08 Christian Rendtler Vindfjell
19.08 Mathias Olsen
09.09 Thuva Espolin Johnson
09.09 Rino Tobias Bentzen Harveg
09.09 Sander August Hjortland

Støle kirke

- 21.07 Marius Fjeld, døpt i Rørvik kirke

Skåtøy kirke

- 06.07 Simen Johannes Jensen Sara, døpt i Sekkemo kirke, Kvæningen
08.07 Hedvig Eugenie Mjaaland, døpt på Ankerplassen

- 15.07 Ruben Johansson Ødegaard
21.07 Martin Eskeland Olsen
21.07 Benedicte Hensch
21.07 Jo Egenberg Lindbæk
21.07 Kathryn Scarlett Grüner – Hegge
16.09 Sebastian Nilsen
23.09 Katrine Bjørnsen, døpt i Hellekirken
23.09 Andreas Bjørnsen, døpt i Hellekirken
30.09 Charlotte Isaksen, døpt i Kragerø kirke

Kirkens SOS

35 52 70 90

Andakts- telefonen

35 98 12 85

Vi snakkes **13**

Vigde

Kragerø sokn

- 23.06 Bjarte Dypevik og Lillian Aleka Bjørnsen
- 23.06 Staale Clamer Gundersen og Line Eilertsen
- 23.06 Atle Hansen og Trude Skoglund
- 23.06 Fredrik Tangen og Inga Sundbø
- 29.06 Ove Severin Andersen og Ann-Kristin Bråten
- 30.06 Ulf Vegard Jensen og Nina Liane Eriksen
- 07.07 Finn Erik Snøaas og Linn Vatn Bergstad
- 07.07 Roger Sørдалen og Linda Marie Otnes, viet i Sannidal kirke
- 14.07 Tom Erik Thorjussen og Ingrid Holm, viet i Sannidal kirke
- 21.07 Harald Hauge og Hanne Torp
- 21.07 Herbjørn Odden og Marianne Graver
- 21.07 Jan Yngvar Nilsen og Lynn Morgan
- 28.07 Nils Petter Halvorsen og Astrid Mostad
- 28.07 Lars Inge Løvdal og Cathrine Skuland
- 04.08 Ole Johnny Herregården og Elin Sveberg
- 04.08 Petter Helge Hareide og Kjersti Lunøe
- 25.08 Rune Sjølie og Lene Nakkestad, viet i Eidanger kirke

Skåtøy sokn

- 23.06 Hans Anders Lia og Siv Muffet-angen, viet på Ankerplassen, Jomfruland
- 07.07 Hans Christer Brattberg og Cathrine Vingan, viet på Ankerplassen, Jomfruland
- 21.07 Kåre Arne Bentsen og Marikken Kiil Skeimo
- 03.08 Ulrik Anton Motzfeldt og Gitte Cecilie Simonsen, viet på Ankerplassen, Jomfruland
- 04.08 Kristian Kruse og Monica Dalen, viet på Ankerplassen, Jomfruland
- 11.08 Leif Einar Gundersen og Linda Rakel Mathisen

Levangsheia sokn

- 21.07 Per Harald Fjeld og Ingunn Walaunet, viet i Røros kirke
- 04.08 Atle Kirkholm Skauen og Lissi Veisten
- 04.08 Reidar Eikild og Tonje Kirkholm Skauen

Døde

Kragerø sokn

- 15.06 Ivar Granvik
- 27.06 Gunnar Knutson Bergan

- 27.06 Bergljot Brunsvik Bergan
 29.06 Gerd Synøve Marthinsen, be-
 gravd Skåtøy
 01.07 Kari Sulesund
 04.07 Anni Rud
 04.07 Adelheid Synnøve Olsen
 07.07 Hanna Pedersen
 08.07 Esther Smette
 08.07 Hans Erik Näslund
 21.07 Edgar Hansen
 02.08 Nelly Ingeborg Thorbjørnsen
 04.08 Hans Trygve Jørgensen
 05.08 Just Olsen
 06.08 Ingeborg Louise Farsjø, begravd
 i Sannidal
 23.08 Thoralf Nilsen
 29.08 Yngvar Storm - Paulsen
 30.08 Knut Mindrebø, begravd i Sanni-
 dal
 01.09 Ivar Holst Tyvand
 07.09 Borghild Køhler
 09.09 Karen Irene Syvertsen, begravd
 Skåtøy / Kalstad
 17.09 Knut Edvard Eriksen
 22.09 Ellef Ødefjeld
 28.09 Torill Hansen
 29.09 Martha Jensen Brødsjø
 01.10 Ingrid Thorsen, gravlegges i San-
 nidal

Skåtøy sokn

- 29.07 Evy Alvilde Thorsen, begravd
 Skåtøy / Kalstad

Levangsheia sokn

- 09.07 Anna Margrethe Halvorsen, be-
 gravd Kragerø

Kragerø menighetskontor

Rådhuset - 3770 Kragerø
 Tlf. 35 98 62 00 - 35 98 63 61
 Sokneprest Leif Westermoen
 Tlf. privat 35 98 18 15
 Kapellan Harald Monsen
 Tlf. privat 35 98 17 49
 Soknediakon Henrica Lindholm
 Tlf. privat 35 98 12 30

Kirkevergen

Rådhuset - 3770 Kragerø
 Tlf 35 98 62 00 - 36 98 63 64
 Kirkeverge Jon Arne Torp
 Tlf. privat 35 98 21 22

Menighetsrådslederne

Kragerø: Inger Brunsvik 35 98 02 74
 Skåtøy: Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57
 Levangsheia: Anders Daland 35 98 72 18

Fellesrådets leder

Håkon Langlo 35 98 82 48

Vi snakkes

*Kirkeblad for Kragerø, Skåtøy og
 Levangsheia*

Menighetskontoret
 Rådhuset - 3770 Kragerø
 Bank: 2655 55 76403

Redaksjonskomite

Sissel Dalen 35 98 12 68
 Olav Drevland 35 98 23 61
 Halvor Halvorsen 35 98 83 68
 Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57

Ta ansvar for kirken du hører til!

Send leserinnlegg! Ring inn spørsmål
 og meninger! Ring inn gode ideer.
 Bestill intervju!

28. oktober – Bots og bededag

Hellekirken kl.11.00 Monsen

Kragerø kirke kl.19.00 Monsen

4. november – Allehelgensdag

Støle kirke kl.11.00 Westermoen

Kragerø kirke kl.11.00 Andreassen

11. november – 23. søndag etter pinse

Skåtøy kirke kl.11.30 Monsen. Gullkonfirmanter

Kragerø kirke kl.11.00 Westermoen. 3 – årsbok

18. november – 24. søndag etter pinse

Støle kirke kl.11.00 Westermoen

Kragerø kirke kl.11.00 Misjonsgudsjeneste. Monsen

25. november – siste søndag i kirkeåret

Hellekirken kl.11.00 Westermoen

Kragerø kirke kl.19.00 Westermoen

Det kan skje forandringer i programmet
underveis, så følg med i lokalavisa